

Giulio Meotti: Kdo bude bránit západní historii a kulturu, až budou všichni klečeti

- CZ24 News | 1. července 2020

“Bojíme se, že cokoliv uděláme, bude odsouzeno jako koloniální chování. Přitom existuje spousta zemí ochotných vystřídat nás v globální správě: Čína, Írán, Rusko, Turecko.” — Profesor Bruce Gilley, v deníku *The Times*, 10. května 2018.

Obětí britské postkoloniální viny však nejsou jen sochy. Podle britského biskupa, který vedl vládní komisi zkoumající současné utrpení pronásledovaných křesťanů, oficiální britská místa o jejich tragédii úmyslně mlčí.

V důsledku přehodnocení západní historie bude zřejmě celá západní civilizace vykreslena jako jeden velký apartheid. Zdá se, že kácení soch nestačí, všichni budeme muset také padnout na kolena. Úspěšná demokracie však nemůže být postavena na vymazání minulosti.

“Všechny záznamy byly zničeny nebo zfalšovány, všechny knihy byly přepsány, každý obraz přemalován, každá socha, ulice, budova přejmenovány, každé datum změněno. A tenhle proces pokračuje den za dnem, minutu za minutou. Dějiny se zastavily. Neexistuje nic kromě nekonečné přítomnosti, v níž má Strana vždycky pravdu.” — George Orwell, 1984.

Jaký cíl má tato strašidelná ideologická hra? Je to mocný nástroj k nastolení kulturní revoluce a totality, která zabrání komukoliv říci, že kultury přece nejsou všechny stejné. A pak budeme soudit evropskou historii a nová totalita vstřípi Evropanům trvalé výčitky svědomí. Nastolený intelektuální teror povede k podpoře multikulturalismu.



V Londýně byla během nedávných protestů zabeďněna socha Winstona Churchilla, který se během 2. světové války postavil nacistům a zachránil Evropu před barbarstvím. Dočasné zakrytí Churchillovy sochy připomíná nahé sochy v Římě, které úřady nařídily zakrýt plachtami, aby se při své návštěvě v Itálii neurazil íránský prezident Hasan Rúhání nebo "vymazávání" lidí z fotografií v bývalém Sovětském svazu.

"Antirasismus již nebrání důstojnost všech lidí bez rozdílu rasy, ale stal se ideologií, vizí budoucího světa," řekl francouzský filozof Alain Finkielkraut, jehož otec přežil holocaust.

"Antirasismus byl transformován... Dnes v době velké migrace již nejde o to, přijmout imigranty a integrovat je do evropské civilizace, ale jde o provokativní odhalování chyb a provinění naší civilizace."

Alain Finkielkraut naráží na "rasismus vůči vlastní rase" ("autorasismus") jako "na nejgrotesknější patologii naší doby, jev na který pohlížíme se zděšením."

Hlavním městem autorasismu je Londýn.

Web Topple the racists.org (Svrhněte rasisty) obsahuje mapu, v níž je označeno 60 soch různých osobností ve 30 britských městech, které jsou nepřijatelné, kvůli svým vazbám na otroctví a rasismus. (Poznámka překladatele: Web Topple the Racists.org je projektem hnutí Stop Trump Coalition a podporuje hnutí BLM.) Odstranění soch má podpořit hnutí *Black Lives Matter* (BLM), které vzniklo ve Spojených státech po smrti černocho George Floyda při policejním zákroku.

V Bristolu svrhl dav do řeky Avon sochu filantropa a majitele otroků Edwarda Colstona. Následně byly v Londýně demonstranty počmárány sochy Winstona Churchilla, Mahátmy Gándhího a Abrahama Lincolna. Po odstranění sochy skotského obchodníka s otroky Roberta Milligana z prostranství před *Museum of London Docklands* oznámil londýnský starosta Sadiq Khan vytvoření komise, jejímž úkolem bude rozhodnout, které sochy neodrážejí "rozmanitost města" a budou muset být odstraněny. Dvě další sochy budou v blízké době odstraněny z nádvoří dvou londýnských nemocnic.

Vandalismus a bělošská sebestenávist se rozšířily po celé zemi jako požár. Velké historické objevy z dob Britského impéria byly prohlášeny za hanebné. Tyto protesty se ale netýkají otroctví. Období otrokářství dnes ve Velké Británii nikdo neoslavuje. Je to spíše výzva ke kulturní čistce – k odstranění všech děl, které jsou v rozporu s novou mantrou: "diverzitou" ("rozmanitostí").

"Ve Velké Británii dnes vznikla nová forma Talibanu," napsal Nigel Farage v narážce na dvě obří starobylé sochy Buddhy, které v Afghánistánu v roce 2001 Taliban vyhodil do vzduchu. "Pokud se rychle neobjeví silní a morální lídři, tak se naše města změní k nepoznání a život v nich nebude stát za nic."

Na seznamu soch, které mají být odstraněny, jsou také sochy Olivera Cromwella a Horatia Nelsona – dvou předních osobností britské historie, Nancy Astor – první ženy zvolené do britského parlamentu v roce 1919, sira Francise Drakea, Kryštofa Kolumba a paradoxně například i britského premiéra Charlese Greye – za jehož vlády došlo v roce 1833 ke zrušení otroctví.

Současný britský premiér Boris Johnson, který s odstraňováním soch nesouhlasí, řekl:

"Rozhodně nemůžeme zkoušet upravovat a cenzurovat naši minulost. Nemůžeme si namlouvat, že máme jinou historii. Sochy v našich městech byly postaveny předchozími generacemi, které viděly svět z jiné perspektivy a odlišně chápaly, co je správné a co špatné. Tyto sochy vypovídají o naší minulosti, se všemi jejími chybami. Zbourat je by znamenalo lhát o naší historii a ochudit vzdělávání

příštích generací.”

Obětí britské postkoloniální viny však nejsou jen sochy. Podle britského biskupa, který vedl vládní komisi zkoumající současné utrpení pronásledovaných křesťanů, oficiální britská místa o jejich tragédii úmyslně mlčí. Británie se pozvolně stáhla ze světové scény. “Když Západ ztratí svoji sebedůvěru z důvodu přemrštěné nebo mylné koloniální viny, tak se obrátí k izolacionismu,” poznamenal profesor politologie Bruce Gilley. “Bojíme se, že cokoliv uděláme, bude odsouzeno jako koloniální chování. Přitom existuje spousta zemí ochotných vystřídat nás v globální správě: Čína, Írán, Rusko, Turecko.”

Postkoloniální vina dusí ve Velké Británii také svobodu projevu. Trevorovi Phillipsovi, bývalému šéfovi britské Komise pro rovnost a lidská práva (*Equality and Human Rights Commission*) – “hlídacího psa rovnosti” – bylo po obvinění z “islamofobie” pozastaveno členství v Labouristické straně. Co Phillips spáchal? Byl kritický k multikulturalismu. Phillips napsal:

“Díky přílišné útlocitnosti, která nám nedovoluje se podívat přímo a čestně do tváře diverzity a problémům s ní spojeným hrozí podle mého názoru naší zemi tragédie. Británie směřuje jako náměsíčná ke katastrofě, která postaví komunitu proti komunitě, podpoří sexistickou agresi, potlačí svobodu projevu, zvrátí těžce vydané občanské svobody a podkope liberální demokracii, která této zemi tak dlouho sloužila.”

Trevor Phillips také prohlásil, že britské politiky a novináře “děsí” diskuse o rasových otázkách, čímž umožňují multikulturalismu upevňovat segregaci. Trevor Phillips, černoch původem z Britské Guyany, dlouholetý člen Labouristické strany a dlouholetý šéf komise pro rovnost, řekl multikulturalistům do očí nepříjemnou pravdu.

Aktivisté bojující za odstranění soch chtějí radikálně změnit vzhled britského hlavního města. Zdá se, že tento střet vyvolávají na jedné straně bezohlední cenzoři, kteří každého šikanují, a na druhé straně zbabělí politici, kteří se těchto vandalů bojí a prosazují politiku appeasementu. Pomníky jsou životně důležitou a viditelnou součástí světoznámého města; zaujímají v historii města své místo, jinak by tam stály pouze autobusové zastávky a restaurace Burger King. Ale tito aktivisté chtějí revidovat a dezinfikovat historii. Musíme si rychle uvědomit, že pokud vymažeme svoji minulost, jak se o to pokoušel například bývalý Sovětský svaz, bude pro tyto aktivisty snazší realizovat jejich vizi naší budoucnosti. Bez spojení s našimi hodnotami budeme bezmocní v jejich vleku. A potom nám v rukách zůstanou jen střepy naší historie a kultury.

Zdá se, že toto hnutí nenávisti vůči Západu, který má, jako každý z nás, za sebou nedokonalou historii, začalo na britských univerzitách. V Cambridge požádali studenti své profesory literatury o nahrazení bílých autorů představiteli menšin, jinými slovy o “dekolonizování” učebního programu. Studentská unie prestižní londýnské Školy orientálních a afrických studií (SOAS) požádala o odstranění Platóna, Kanta, Descarta, Hegela a dalších z učebních osnov, protože byli “všichni bílí” – jako by barva kůže měla být jedinou determinantou myšlenek. V Manchesteru studenti nahradili Kiplingovu báseň “If” (Když) básní americké černošské básnířky.

Nigel Biggar, vědec zabývající se kolonialismem, řekl, že se na britské univerzity vrátilo “klima strachu”. Liverpoolská univerzita nedávno odsouhlasila přejmenování budovy, která dosud nesla jméno viktoriánského premiéra Williama Gladstona. Mezitím se v Oxfordu kymácí socha Cecila Rhodese, filantropa a zakladatele Rhodesie (nyní Zimbabwe) a hrozí jí odstranění.

“Je to celé poněkud pokrytecké,” poznamenal kancléř Oxfordské univerzity lord Patten, “ročně platí nadace Cecila Rhodese 100 vědcům a studentům, z nichž je asi pětina z Afriky, pobyt v Oxfordu, a oni pak najednou říkají, že svrhnou sochu Cecila Rhodese... do Temže.” Řekl, že jeho vlastní názor je

stejný jako názor "vyjádřený Nelsonem Mandelou na oslavě 100 let od založení Rhodesovy nadace v roce 2003" a že "pokud to bylo v pořádku pro Mandelu, pak je to v pořádku také pro mě." Pro revizionisty to ale v pořádku není.

V důsledku přehodnocení západní historie bude zřejmě celá západní civilizace vykreslena jako jeden velký apartheid. Zdá se, že kácení soch nestačí, všichni budeme muset také padnout na kolena. Úspěšná demokracie však nemůže být postavena na vymazání minulosti.

V Londýně byla během nedávných protestů zabeďněna socha Winstona Churchilla, který se během 2. světové války postavil nacistům a zachránil Evropu před barbarstvím. Dočasné zakrytí Churchillovy sochy připomíná nahé sochy v Římě, které úřady nařídily zakrýt plachtami, aby se při své návštěvě v Itálii neurazil iránský prezident Hasan Rúhání, nebo "vymazávání" lidí z fotografií v bývalém Sovětském svazu, když politbyro rozhodlo, že tito lidé jsou nepohodlní. Vymazávání vlastní historie je ale odsouzeno k neúspěchu. Nikdo nemá dokonalou historii, ale je to naše historie.

Jak napsal historik Victor Davis Hanson – země "nemusí být dokonalá, aby byla dobrá". Vyřiznutí hanebných částí historie nezmění to, co se stalo; a náhradní narativy mohou být dokonce ještě odpornější.

Některá londýnská muzea přijala autocenzuru již před nějakou dobou. Londýnská *Tate Gallery* v Londýně odstranila dílo Johna Lathama nazvané *God is Great* (Bůh je velký) s Biblí, Koránem a Talmudem zalitými ve skle. *Victoria and Albert Museum* zbožný umělecký obraz Mohameda vystavilo, ale vzápětí jej stáhlo. *Saatchi Gallery* představila dvě díla, na kterých byly akty překryté arabským písmem, ovšem poté co si muslimové stěžovali tak galerie tato díla zakryla. *Whitechapel Art Gallery* odstranila z výstavy nahé figuríny, aby nepohoršila muslimy.

Slovník *Merriam-Webster Dictionary* nedávno pozměnil definici "rasismu" tak, aby obsahovala "systémový rasismus", což pravděpodobně znamená, že celá naše [bílá] společnost je vinná a nespravedlivá.

Zdá se, že cenzori chtějí ovládat náš mentální prostor, přesně tak jak to popsal George Orwell ve svém románu 1984:

"Všechny záznamy byly zničeny nebo zfalšovány, všechny knihy byly přepsány, každý obraz přemalován, každá socha, ulice, budova přejmenovány, každé datum změněno. A tenhle proces pokračuje den za dnem, minutu za minutou. Dějiny se zastavily. Neexistuje nic kromě nekonečné přítomnosti, v níž má Strana vždycky pravdu."

Tento proces západního sebeponižování a hanby začal již dávno. Například ve Velké Británii začaly místní úřady ovládané Labouristickou stranou (*Labour Councils*) zkoumat všechny sochy spadající pod jejich jurisdikci. Starosta města Bristol Marvin Rees místo toho, aby chránil pořádek a vládu zákona, nazval násilné, vandalské odstranění sochy Edwarda Colstona aktem "historické poezie". Když vandalové začali sochy ničit, mnozí tleskali. Britský premiér Boris Johnson to nazval "politicky korektním obrazoborectvím".

Týden před hádkami ohledně soch poklekli lidé ve Velké Británii na znamení úcty ke Georgi Floydovi, jako by existovalo kolektivní přesvědčení, že [bílá] západní společnost jako celek musí činit pokání. Vypadalo to jako forma ideologické hysterie, která nemá daleko k Inkvizici nebo honu na čarodějnice v Salemu: Ti, kdo poklekli, se zřejmě chtěli projevit jako morálně nadřazení a stát na straně spravedlnosti. Poklekli dokonce i britští policisté a v USA poklekla také mluvčí Sněmovny reprezentantů Nancy Pelosi a další Demokraté. Byly to výrazy nezodpovědnosti a kapitulace. O několik dní později se britský establishment podvolil novému Talibanu.

Jaký cíl má tato strašidelná ideologická hra? Ne, není to ničení samotných památek, jako jsou sochy Kryštofa Kolumba, které byly strženy, nebo jim byla uražena hlava. Je to něco daleko vážnějšího. Je to mocný nástroj k nastolení kulturní revoluce a totality, která zabrání komukoliv říci, že kultury přece nejsou všechny stejné. A pak budeme soudit evropskou historii a nová totalita vstřípí Evropanům trvalé výčitky svědomí. Nastolený intelektuální teror povede k podpoře multikulturalismu.

Kolik lidí odmítne s tímto vynuceným potlačováním naší historie souhlasit? Pokud tváří v tvář této nové totalitě všichni pokleknou, bude mít vůbec někdo odvahu bránit západní historii a kulturu?

Giulio Meotti je kulturní redaktor deníku Il Foglio, italský novinář a spisovatel.